

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 10

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ — Λέγε λοιπὸν τὰ ἰεᾶ σου.

Ι' — Τα ξέρεις τὰ μαντιάτα,
ὅπου στραφῇ τὸ μάτι σου βαρέλι καὶ κανάτα
κι' οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως οἱ πασιπασμένοι
θέλωτας καὶ μὴ θέλωτας γυρίζουν μεθυμένοι
καὶ λέει μεθυσιόλογα κατὰ τοῦ καθεσιῶτος,
ὅποιος μεθύσῃ πρῶτος.

Ταβέρνα 'δῶ, ταβέρνα 'κεῖ,
κρασοὶ μὴ μάντα κι' ἄλλη
καὶ κίνησις μεθυσιτικὴ
ἐπικρατεῖ μεγάλη

οἷον τόπο μας ποῦ σοβαρὸς καὶ νεκρωμένος ἦτο
κι' ὅσο δὲν ἄνοιγε τὸ ἤθρ' κανεῖ, δὲν ἐκινεῖτο.

Τὶ δύναμι πῶχει τὸ ἤθρ!
'Εσὲ ποῦ δὲν κινεῖσαι
νὰ σὲ κουνεῖ μὲ τὸ σταγὶδ
ὅσο ρωθρὸς, κι' ἂν εἶσαι!

Τὶ θαυμασία κίνησις καὶ ἐμπορίον δροσὶς
νᾶχης τὰ μέσα νὰ μεθᾶς ὅσο ποῦ νὰ ξεράσῃς!

Εὐφύχημα δὲν ἔλαβε ὁ τόπος μεγαλείτερο·
ὀχτὼ πουλιέται τὸ καλὸ καὶ δέκα τὸ καλλίτερο.
Οἶνος ὑπάρχει ἄφθονος τὴν ὑπαρξιν θερμαίνων
τῶν ἀκινήτων ἐργατῶν τῶν μὴ ἐργαζομένων.
Κι' εἰς τῆς ζωῆς τὸ πρόβλημα ἡ καλλιτέχ' ἡδύς
εἶναι νὰ βροῖσῃς νὰ μεθᾶς ὅς' οἶνον παραλυσῇ!

Πᾶν' οἱ κολέηδες μαζὺ
ποῦ σμίγουνε τὸ βράδυ
καὶ μὲ τὸ πρῶτο καρτεζὶ
ἐμπούσανται καὶ συζητοῦν διὰ τὰ ἐν Ἑλλάδι
κι' ἐν εὐγλωττίᾳ περισσῇ
κολέας μὲ κολέα,
ἂν εἶναι φόρτε τὸ κρασί
βρίζει τὸ βασιλέα
πῶκάθῃσε τόσον καιρὸ στήν Βιένα καὶ στή Ρώμην
καὶ γὰρ τὴν Κρήτη τίποτα δὲν ἔκαμε ἀκόμην!

Τὶ προόδους ἔχει κάμει ἡ νεκρὰ ἡμῶν πατρίς!
Στὸ στενότερο σοκάκι ἡ ταβέρνες ἀπὸ τρεῖς!
Πίνε κόσμε ν' ἀλεγορέης
πίνε κόσμε νὰ μεθᾶς,
καὶ ποτὲ μὴ ντισπεράρης
μὲ τὰς σκέψεις τὰς ὀρθὰς
πῶς ἂν εἶχαμε ἀνθρώπους νὰ ποιοῦν γὰρ τὸ ἠθὺ
δὲν ἐμέθασες ἀδίκως μὲ τ' ἀπούλητο κρασί.

Ποτάμι τρέχει τὸ κρασί κι' ὁ κόσμος ἐν κρεπάλῃ
τὰς κυβερνήσεις βλαστημᾷ τὴ μὴ μετὰ τὴν ἄλλην
ποῦ ἐν συμβάσει φιλικῇ κι' ἰδιαίτερω νόμῳ
ἐκάμανε τὸ προῖδν νὰ πλῆν μέσ' τὸ δρόμο
κι' ἐλπίδα τῶν παραγωγῶν μονάκριβη νὰ μένῃ
νὰ τὸ ἐπερτιμήσουνε οἱ νιόπιοι μεθυμένοι!

Ἀφ' τὸ κρασί ποῦ γίνεται
καὶ δύσκολα πωλεῖται,
ἀδιακόπως πίνετε
γενναῖοι συμπολῖται,
κι' ὑπὸ τὸ πνεῦμα πάντοτε αὐτοῦ τοῦ μιστελλίου,
νὰ συζητεῖτε τὰ τρωτὰ τοῦ φαύλου βασιλείου!

Ὅλοῦθε κρασοβάρελα καὶ πανταχοῦ ἡ μέθη
καὶ διὰ τούτου τὸν πόρον
ἡ σωτηρία τοῦ κοινού
τομῆς πᾶσι εὐροδῇ
Ὅλοντες καὶ ἐπὶ τὰ βαρέλια πόλιν ἔλυντα

κι' ἐμεῖς τ' ἀπολαμβάνομεν μὲ πέντε παληοδίλεφτα
καὶ μὲ τὸ πνεῦμα τὸ πολὺ ποὺ βγάιει κάθε κάδος,
σκεπτόμεθα βελιώσιν τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος!

Τὶ σωτηρία τὸ κρασί
σ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις·
μεθῶ κι' ἐγὼ, μεθᾶς καὶ σὺ
μετ' εὐκολίας πάσης
καὶ τελευταίως βάνουμε καρφὶ στὸν ταβερνάρη
καὶ κᾶπως μετριάζονται τὰ ἐθνικά μας βάρη!

Τὶ ταβέρνες, τὶ ταβέρνες, δεξιὰ κι' ἀριστερά!
Γείνεται ὁ μπεκρῆς μεσίτης
καὶ πουλάει τὸ κρασί της
κάθε μιὰ νοικοκυρά.
Καὶ ποδόγυροι ὥραϊν
μὲ τσουράπια φιλδεκός,
γείνονται ταβερναράτοι
καὶ πουλοῦνε λιανικῶς.

Ἀναθεμάτιζε, Μαργῆ, καὶ φτύσε τὰ γκοβέρνα
πῶκάμανε το' ἀρχόντισες ν' ἀνοίξουνε ταβέρνα
γιὰ νὰ πουλοῦν τὸ πρᾶμμα τους ποὺ ἐν τῇ καχεξίᾳ
ἐξεφτελίστηκε πολὺ κι' εἶναι χωρὶς ἀξία.
Ἀναθεμάτιζε, Μαργῆ, Βουλῆς καὶ Ὑπουργεῖα
ποῦρθαν καὶ μᾶς ἀλλάξαρε Χριστὸ καὶ Παναγία
μὲ νόμους καὶ μὲ σύμβασες καὶ μ' ἀδικίας ζύγι
νὰ υποφέρουν οἱ πολλοὶ γιὰ νὰ πλουτένουν λίγοι!

Ἀναθεμάτιζε Μαργῆ
τὴ σύμβασι τὴ φοβερή
ποῦ τόσους νοικοκύρηδες, ταβερναρέους φτάνει.
Μ.— Μ' αὐτὰ ποῦ λὲς μ' ἐμέθυσε χωρὶς νὰ πιῶ βορὴ Γιάννη
καὶ βλέπω σὶδ μεθύσι μου τὸν οὐρανὸ ἀνάποδα
κι' ὁ ὑπουργὸς κ' οἱ βουλευταὶ μοῦ φαίνονται τετράποδα!

Οὐχ' ἦτιον ἄς ἐξέλθωμεν ἀπὸ τὰ ταβερνεῖα
γιὰ νὰ ἐγκωμιάσουμε τὰ δύο καφετεῖα
τὰ εὐρωπαϊκώτατα καὶ τὰ προωρισμένα
ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν νὰ εἶναι σφαλισμένα.
Γ.— Μαρέ ἀπαισιόδοξε, ξέρε καλά καὶ μίλα
καὶ μὴ μοῦ λὲς ἐμένανε περὶ γενναίου Μήλα
ποῦ μ' ὅσον πόλεμο κι' ἂν γδῆ ποτὲ δὲν θὰ θελήσῃ
τ' ἀριστοκρατικώτατο μπουφέ του νὰ σφαλίσῃ.
Ἐκεῖ, αὐτὸν θὰ μάχεται εἰς τὸν ἐχθρὸν πλησίον
μετὰ τετρακοσίων!

Κι' ὁ Μήλιν θάβγῃ νικητὴς κι' ὁ Μίμης θὰ δουλέψῃ
ἔτσι νομίζεις πῶς πετοῦν τὸ χοῦμα δίχως σκέπῃ
ἐκεῖνοι ποὺ γνωρίζουνε τὰ κέρδη τοῦ μπουφέτου
καὶ ξέρουν κάθε ἄνθρωπος πῶς πίνει τὸν καφέ του;
Ἐγὼ δὲν τραῶ π τί παρῆ, οὐτε καφέδες πίνω,
ἀλλὰ τὴ γνώμῃ μου Μαργῆ ἐγγράφως σοῦ τὴ δίνω

πῶς καὶ τὰ δύο θὰν τὰ γδῆς τὰ πένουνε θωλόι
τώρα π' ὁ κόσμος ἔμαθε χίλια κακὰ τὰ τρώῃ.

Μ' ὅλη τὴν ἀθλιότητα
καὶ μ' ὅλη τὴ νηστεία,
θὰ βλέπῃς ζωηρότητα
στὰ ζαχαροπλαστεῖα.
Ὁ κόσμος εἰς τὴν πρόοδον ἐμπῆκε μὲ γαλιάρδο
κι' εἶναι διάφορος πολὺ
ἀφ' τὸν καιρὸ τοῦ Μιμοῦ
ποῦ δὲν τολμοῦσε ὁ φτωχὸς νὰ φάῃ σοβογιάρδο.

Τώρα κι' ὁ μᾶλλον ἄπορος τοῦ Δήμου τῶν Κρατίων
θὰ πόρῃ τὴ φαρμήλια του νὰρθῇ σὶδ καφετεῖον
νὰ φάῃ ἐπιδεικτικῶς τὸ φ ρ α μ π ο ἶ ζ ποῦ πέρνει,
καὶ ἄς σοῦ εἶναι ἄπορον τὸ πῶς τὰ καταφέρει.
Κι' αὐτὰς τὰς ἔξεις κατιδῶν τοῦ κόσμου τὰς ποικίλας
δικαίως ὑπερίμνησε τὸν καφετὴ ὁ Μήλιν
καὶ κατὰ λόγον φυσικὸν καὶ δίκην πρὸ μεγάλο,
ὁ Μίμης πῆγε δίπλα του κι' ἐγκατεστάθη σὶ' ἄλλο.

Τὶ λαμπρὰ καὶ τὶ ὥραϊα
θὰ περνᾶμε τὸν καιρὸ
νὰ πηγαίνουμε παρέα
γιὰ νὰ πίνουμε νερό
σὲ σπουδαῖα καφετεῖα πῶχουν τοῖσι δυνατῷ
τὶνα τετρακόσιες δέκα καὶ τὸ ἄλλο ἑκατὶ.

Μαγεῖα σὶδ Δημοτικὸ
νὰ βλέπῃς τὸ γουναρικὸ
ἐκεῖ νὰ συνωθεῖται
κι' ὁ Μήλιν μὲ τὸ ἄνθος του νὰ τὸ περιποιεῖται.
Μαγεῖα τὸ Δημοτικὸ, μὰ καὶ τὸ νέο τρέλλα
ποῦ πᾶν' κι' ἐκεῖ διάφορα γουναρικά καὶ βέλα
περιποιούμενα κι' αὐτὰ καὶ μὲ τὸ παραπάνον
ὑπὸ τοῦ ἐποπτεύοντος τὰ πάντα Ἰωάννου.

Κουράγι κι' ἐξερχόμεθα ἐκ βίου μονοτόνου.
Τὶ θανμασία πρόοδος ἐντὸς ὀλίγου χρόνου!
Καὶ τὶ ἀξιοθαύμασιος ὁ δήμαρχος Κρατίων
ποικίλας τόσον τὴν ζωὴν διὰ τῶν καφετείων.
Κι' ἂν ἐτρωγώσουνε, Μαργῆ πῶς παρακαμάς' ἡ χώρα
καὶ δὲν ὑπῆρχε τίποτε γιὰ νὰ περνᾶς τὴν ὥρα σου,
ἰδοὺ καφεῖα πλέοντα σὶδ λοῦσο τὸ μεγάλο
γιὰ νὰ μετεωρίζεσαι ἀπὸ τὸ ἔνα σὶ' ἄλλο.

Ὁφείλω ὑποστήριξιν νὰ δώσω καὶ σὶδ δύο.
Σὶδ ἔνα θὰ ζητῶ φωτιά, σὶ' ἄλλο νεράκι κοῦο.

Μ.— Κι' ἐγὼ τὸ κατὰ δύναμιν δὲν θὰ τὸ παραλείψω
κι' ἂν ἴσως σὶδ πῶς ἔχουν γιὰ τὰ βροσέδια ὑπο,
θὰ εἶμαι καταναλωτὴς ἐκ τῶν σπουδαιότερων

ΛΗΜΜΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΚ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΒΙΟΥ Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ

Παντέρημος και εγκαταλειμμένη υπό πάντων, πλην του Θεού και της Ἐλπίδος, προσήχθετο γονυκλινής πρὸ τῆς εἰκόνης τῆς Ἀειπαρθένου, συντετριμμένη ἐκ τοῦ μητρικοῦ πόνου καὶ χύνουσα κρουνήδον ἐκ τῶν ἀπλανῶν ὀφθαλμῶν τῆς δάκρυα, ἡ μήτηρ ἐνὸς νεαροῦ ἀσθενοῦς. Ἡ τύχη ἡ ἀστατος καὶ ἡ συμφορὰ ἡ ἀδυσώπητος εἶχον πλήρην αὐτὴν καιρίως, ἀφαρπάσσαι ἢ μὲν τὴν περιουσίαν, ἢ δὲ τὸν σύζυγον καὶ πάντα τὰ τέκνα, πλην τοῦ ἐνὸς ἐκείνου ὑπὲρ τοῦ ὁποίου προσήχθετο καὶ τὸ ὅποιον διεξεδίκει ὁ Θάνατος. Ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη εἶπεν εἴπη περὶ αὐτοῦ τὴν τελευταίαν λέξιν καὶ ἐξαντήλησεν πάντα τὰ θεραπευτικὰ μέσα. Ἀλλὰ τί θὰ ἐγίνετο ἡ δυστυχὴς μήτηρ ἢ θρέψασα τὸ τελευταῖον τῆς τέκνον μετ' ἀσθενείας καὶ μετ' ἀπορίας, μετ' ἀκαταμάχητης καὶ μετ' ἀσθενείας; Ποῦ θὰ ἐστῆριζε τὴν κατακουρασμένην ἐκ τῶν θλίψεων καὶ βεβαρυμένην ἐκ τῶν ἐτῶν κεφαλὴν τῆς, διὰ τὰ εἶρη ἀνακούφισιν τινα, τελευταίαν παρηγορίαν, ὅτε ἡ Μοῖρα θὰ ἐπλησίαζε τὴν κόψην τῆς βασανισμένης ζωῆς τῆς τῆς νῆμα; Ποῖον προσφιλὲς πρόσωπον θὰ ἐβλέπον οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς παρὰ τὸ προσκεφάλαιόν τῆς, ὅτε θὰ ἠτένιζον διὰ τελευταίαν φορὰν τὸ γλυκὺ φῶς τῆς ἡμέρας καὶ θὰ ἐκαλύπτοντο διὰ παντὸς ὑπὸ τοῦ σκότους;

Τοιοῦτοι διαλογισμοὶ ἐγεννῶντο ἐν τῇ ψυχῇ τῆς ἀτυχοῦς μητρός, ἐπὶ τῆς ὁποίας δὲν εἶπεν ἀπλῶς τὰς εὐεργετικὰς πτέρυγας ἡ γλυκεία Θεὰ τῆς φιλανθρωπίας, τὴν ὁποίαν κατέπεμψεν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς ὁ Ἐσταυρωμένος τοῦ Γολγοθᾶ. Ἀλλ' ἐγνώριζε καὶ εἶχε πεποίησιν, ὅτι δύναται τὰ θαυματουργήσῃ καὶ τὰ διαμφισβητήσῃ πρὸς τὸν θάνατον τὸν υἱὸν τῆς τὸν ἀγαπητότατον καὶ μοναχρίβον, ἡ μεγάλη τῶν Χριστιανῶν Προστάτις· διότι καὶ αὐτὴ ἠσθάνθη ποτὲ τί εἶναι μητρικὴ στοργὴ καὶ ἐδοκίμασε τὸν μητρικὸν πόνον.

Ἐν κατανύξει λοιπὸν καὶ πλήρης πίστεως γονυπετεῖ πρὸ τῆς εἰκόνης ἡ ψυχὴ ἡ τεθλιμμένη μεταρριπνύται πτερωτὴ εἰς τὴν σφαῖραν τοῦ θεοσκευτικοῦ ἰδανικοῦ, ἐπικοινωνεῖ μετ' ὁ πνευματικὸν κόσμον τοῦ ἀπείρου, ψιθυρίζει σιγαλὰ τὴν μικρὰν θλίψιν τῆς καὶ ἰκετεύει περιλυπὸς τὰ εἰσάκουσθαι ἡ προσευχὴ τῆς. Ὅλγαι στιγμαὶ παρήλθον καὶ ἠσθάνθη ὅτι καταπνέεται ἀπὸ αὐρᾶν αἰθερίαν, μυρωμένην καὶ θαυματοποιήν, ὡς τὰ προσέρχεται ἀπὸ κόσμον ἄλλου καὶ δεισιδούς.

Ἐν τῇ ἐκστάσει ταύτῃ τῇ θείᾳ, ἤκουσεν ὡς μελωδίαν ἀρμονικωτάτην, ὡς ἡλὸ ἀπομυακρυσμένης θείας φωνῆς, λέξεις ἐνθαρρυντικὰς καὶ παρηγόρους...

Αἰφνης ὁ κώδων τοῦ πλησίον εὐρισκόμενου ναύσκου τοῦ εἰς τὴν προστασία τῶν τεθλιμμένων ἀφιερωμένου ἐδόθησε τὸν ἀέρα μετ' αὐτὸς διαπεραστικούς καὶ λαμπροὺς ἤχους τοῦ καὶ ἀπέσπασε τὴν ψυχὴν τῆς προσευχομένης ἀπὸ τῆς ὑπαρκτοσύνης αὐτῆς πῆσιν. Ἀλλ' ἡ προσευχὴ εἶχεν πλέον εἰσάκουσθαι καὶ ὁ ἐπομοθανάτος υἱὸς, τὸ μόνον στήριγμα τῆς μητρός, ἐσθάνθη!

Π. Ν.

ΓΛΥΚΥΣΜΑΤΑ ΕΜΠΝΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΦΕΝΕΙΩΝ

Μὲ κράμα μαγερεύεται
αὐτὸ τὸ Κὼκ τ' ἀφράτο.
Καὶ ὁμως δὲν χωνεύεται
κι' ἄς εἶναι ντελικάτο.

Αὐτὴ 'ναι τοῦτο τρὲ ζολί,
μοναδικῆς οὐσίας,
ποῦ τὴ φουσκώνουνε πολὺ
τ' αὐγὰ τῆς φαντασίας.

Πολὺ καλὴ κι' ἐτούτῃ
ἡ πύστα τοῦτι φρούτι.
Ἡ μόδα τῆς ἐπέραςε
μ' ἀκόμα δὲν ἐγέρασε.

Ἡ Σοκολάτα, παχυλὴ
ἀλλὰ λιγὰκι ἄχαρη.
Τὸ παρετήρησαν πολλοὶ
πὼς θέλει λίγη ζάχαρη.

Πολὺ ὠραῖος κι' ὁ κορμὸς
καὶ εἰς τὴν γεῦσιν θεῖος·
μ' ἄς ἦτο λίγο πηδ' θερμὸς
καὶ ὄχι τίσον κρύος!

Ἐξαίσιος κι' ὁ μπακλαβάς
καὶ γευστικός τῷ ὄντι,
μὰ τὸ μελᾶ σου θὰ τραβᾷς
ἂν σοῦ πονῇ τὸ δόντι.

Ἡ ἱζαρντινέρα γίνεται
μὲ μυρωδιὰ Μαγιάτικη
καὶ ἀπορῶ πὼς φαίνεται
σὲ μερικὸς μπαγιάτικη!

Ἀλλὰ κι' ἐκεῖνος ὁ μπεζές
ἔχει μεγάλῃ χάρι!
Εἶναι θαυμάσιος μεζές
γιὰ προικολιχουδιέρη.

Ἀχ κι' ἱκνῶ τὸ μπομπῶνι!
Τὸ κυττᾶς καὶ σὲ θαμπώνει.
Λὲς πὼς ἐκ τῶν οὐρανίων
ἔπεσε σὶδ' καφενεῖον.

Μὰ κι' ἡ παντεσπάνια, ξέρεις,
εἶναι γλύκισμα λαμπρὸ.
Εἰμπορεῖς νὰ τὸ προσφέρῃς
σιδὸν καλλίτερο γαμπρὸ.

Ἡ καραμελὲς ἡ φρόλα
θᾶταν πηδ' καλὴ ἀπ' ὅλα
ἂν δὲν εἶχε τὸν μελᾶ
εἰς τὰ δόντια νὰ κολλᾷ.

Τὸ μπλάκ μπούτιγκ εἶν' ἐκεῖνο
τὸ ἱγγλέζικο τὸ φῖνο
γιὰ τὰς συναναστροφάς.
Θὰ σὲ κάψῃ! Μὴν τὸ φᾶς!

Φλὰκ-Φλόκ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ

Στὸν κῆπο τῆς τῆς εἶδα μὴν αὐγὴ
σὺν κατ' ἀπασινὰδ' ἡ νὰ φυτεύῃ.
Ἐγὼ τὴν ἐρωτεύομαι πολὺ
μ' αὐτὴ τὸν ἐρωτὰ μου δὲν πιστεύει.
Τὶ ἔμορφα μαζὰ ζηλευτὰ,
τῆς εἶπα πλησιάζοντας στὸν κῆπο,
τὴν γελῶ σὺν κεράσια εἶν' αὐτὰ!
Ἀχ ἄκου τῆς καρδοῦλᾶς μου τὸ χτύπο!
Ἀχ! γάμουνα γὰ φύτεμα κι' ἐγὼ
νὰ πέσω στὰ χρυσὰ σου τὰ κεράσια!
Μὰ πέσ' μου τί φυτεύεις, τὴν ἔρωτῶ;
Φυτεύω, μ' ἀποκρένεται... σκορδάκια!

ΔΕΙΛΟΣ

ΘΟΥΡΕΙΟΝ

(Ταῦ ἐκ Ληξουργίου συνεργάτων)

Ψῶφιο τὸ κρασί μας,
ψῶφια κι' ἡ σταφίδα,
ψῶφιο νταραβέρι,
ψῶφια κι' ἡ λαδιά.
Ξόπλα σὺν ψωφῆμι
βλέπω τὴν πατρίδα
κι' ὅλους νὰ πεθάνουν
ἀφ' τῆς μυρουδιάς.

Βάψιμο καπέλων,
γύρισμα σκουτιῶν
ξύρισμα κατ' οἶκον
καὶ θεμονταδοῦρες,
Ἐνανε στὰ δύο!
Λοῦσα γυναικῶν
δίχως φηγουρίνα,
δίχως γαροντιούρες.

Ἔργα τοῦ δημάρχου
δι' ἐργοληψίας·
ἔπλωμα κηρίνας
σὰ νεροσυρμὴ.
κι' ἔντεκα λουμίνια
λόγῳ φωταψίας
κατὰ περιόδους
φέγγοντα καὶ μὴ.

Μόνο γιὰ τὴν Κοίτη
μπόλικο κοντράστα
κάνουν οἱ δετόροι
μίσ' τὰ σπεισαριά,
κι' ὅλο τὴν Ἀγγλία
βρίσκουνε χαλάστρα,
τὴν παληομαγάρα
πᾶχει τὰ φλωριά.

Ψῶφιο τὸ Ληξούρι,
μαῦρο σὺν τῇ γάνα
πλέει τὸ καῦμένο
μέσ' τῇ συφορᾷ·
τόσο, ποῦ μπροστὰ του

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΦΛΑΚ-ΦΛΟΚ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Από 21 Νοεμβρίου έως 27 Νοεμβρίου.

Παναγής Κονταρίνης, Χαριτωμένη Λουκέρη (Ληξούριον.)

Γεωρ. Δεσιούνης, Καλλιόπη Φραντζιού (Χαυδάτα.)

Διονυσίου Κορινάτος (Αργαστόλιον) Αικατερίνη Πνευματικού (Πύλαρος.)

Παντελέον Καπῆτος (Δελιγιάτα) Αλεξάνδρα Παγουλάτου (Αργαστόλιον)

Γρηγόρ. Καπογιάτος (Κοκολάτα) Κυριακούλα Καμπίση (Κεραμίες)

Αριστοστ. Λουκούδης Διονυσία Δρακονταειδή (Μαντουκάτα Πάλης)

Γαβριήλ Σιμάτος, Διονυσία Ματριάτου (Καρδατάτα Θηραίας)

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Πολλοί θάνατοι συνέβησαν δυστυχώς κατά την εβδομάδα ταύτην.

— Απεβίωσεν οίφ ηρώς ο καλός συμπολίτης Γεώργιος Πανάς έμπορευόμενος άλλως έν Ρωμανία και έτάφη εις Σπάρτην.

— Απεβίωσεν εις Λακύνθα ο άγχιθός γέρον Ιωάννης Μαρκόπουλος πατήρ του άγαπητού φίλου Πελεβίου Μαρκοπούλου φαρμακοποιού.

— Επίσης απεβίωσεν έν ώρίμω ήλικία ο άγαπητός τ.έ. πᾶσι Γεώργιος Σ. Γκεντιλίνης.

— Την παρελθούσαν Τετάρτην απεβίωσεν προσβληθείς έκ βρογχιπνευμονίας, ο υπό πάντων αγαπώμενος και τιμώμενος συμπολίτης, Παναγής Λεβέρδος Μαρᾶτος, διακριθείς επ' αγαθότητι ψυχής και εικογενειακή φιλοστοργία.

— Απαντας τούς άγαπητούς συμπολίτας τούς δει ως δοκιμασθέντας υπό της συμφορᾶς του θανάτου, συλλυπούμεθα έκ καρδίας.

— Οί άδελφοί Γκεντιλίνη έκφράζουν τούς θερμούς εύχαριστίς των προς τούς μετασχόντας του πένθους των επί τη άπώλεια του πατρός των Γεωργίου.

— Αφίκετο έκ Ρωσσίας ο άγαπητός συμπολίτης κ. Παναγής Αρσένης.

— Ετελέσθησαν οι γάμοι του κ. Νικολάου Σέρα παγοπώλου έκ Σερβωνάτων μετά της έσπασμένης Χαριτίνης Κομπιέκρας έκ Ντεμᾶτων.

— Τούς εύχόμεθα βίον άφελιν και μακρόν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Έκ της παρουσίας του απεβίωσαντος Ιωάννου Μαζαράκη έκλάπησαν οι εξής όμολογίαι ήτοι 26 Λαχειοφόροι όμολογίαι της Έθνικής Τραπεζής της Ελλάδος των 400 φράγκων.

Αριθμοί — 040744, 073099, 155129, 155131, 155136, 155137, 136789, 173602, 083956, 126865, 001738, 003005, 135141, 138522, 085197, 144029, 061019, 024291, 131638, 004192, 180134, 08645, 029329, 104395, 129639, 075188.

20 Λαχειοφόροι όμολογίαι της Έθνικής Τραπεζής της Ελλάδος των 100 δραχμών.

Αριθμοί — 086392, 086393, 086394, 086395, 086396, 086397, 086398, 086399, 086400, 086401, 002115, 002116, 001295, 041379, 076164, 184251, 041449, 193292, 164343, 165300.

Μία όμολογία του Έθνικού Δανείου του 1881 αριθ. 24950.

18 Ήνοποιημένα των 400 δραχμών ήτοι.

Αριθ. — 027565, 027563, 027560, 042580, 042582, 042583, 019910, 019911, 063033, 064304, 064257, 042502, 033280, 019914, 019913, 019912, 071504, 071503.

10 Όμολογίαι του Έθνικού Δανείου του 1884,

Αριθμοί — 302608, 317127, 340195, 051013, 268126, 278690, 302660, 315588, 315589, 315587.

5 Λαχειοφόροι Όμολογίαι του Credit Foncier Egyptien

Αριθ. — 050397, 056302, 101836, 252005, 486697.

Ένεργουμένης διά την κλοπήν ταύτην άνακρίσεως, παρακαλείται πᾶς εις τόν όποιον ήθελε παρουσιασθή τιαύτη όμολογία, να ειδοποιηθή περί τούτου ήμᾶς ή τόν άνακριτήν Κεφαλληνίας.

ΓΕΡΑΣ. Α. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

Ως πληρεξούσιος του κληρονόμου Ιωάννου Μαζαράκη.

ΕΠΙΤΙΜΙΟΝ

Κατά την προσεχή Κυριακήν 30 λήγοντος μηνός αναγνωσθήσεται επίτιμον εις τούς ένταῦθα ιερούς ναούς της Αναλήψεως, Αγίου Δημητρίου, Σωτήρος, Αγίων Αναργών και Γ. Θεοτόκου Μεσών Λακύνθας προς άνακόλυψιν των κλεπ-

τών της κινητής περιουσίας του αποβιώσαντος Ιωάννου Μαζαράκη (Μπουρλίνα) έμπόρου.

Το αυτό δε επίτιμον αναγνωσθήσεται κατά την έπομένην Κυριακήν 7 έρχομένου μηνός εις τόν ένταῦθα Ναόν της Αγίας Παρασκευής. Έν Αργαστολίω τη 28 Ν)δρίου 1908

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ευγνωμονούμεν άπείρως τούς εύχανείς συμπολίτας τούς μετασχόντας της όλ ψεύς μας επί τη άπώλεια του προσφιλοῦς ήμῶν άδελφού.

Αναστάσιος Λοβ. Μαράτος

Γεράσιμος Λοβ. Μαράτος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρός την ικανοτάτην και λίαν προσεκτικήν μαΐν Αρροδίτην Χ. Γαλιατσάτου, την όποιαν προσεχάλεσα δι' εξάσκησιν του έργου της έν τη οικογενεία μου, έκφράζω τας άπείρους εύχαριστίας μου, συνιστών ήμα αύτην εις τούς συμπολίτας μου ως ικανήν και αξίαν πάσης έμπιστοσύνης.

Γεράσιμ. Γ. Ραζής Γαλιατσάτος

ΦΩΣ!

Σᾶς τὸ φωνάζει καθαρά
ή πέτρα τόσων χρόνων
πᾶς είναι γιὰ φορέματα
ὁ Ματαράκας μόνον.
Ὅλο μ' ὑφάσματα λαμπρά
εἶν' ἡ σκατζῆς γεμάτες
καὶ μέ τιμές ἀναλογες
γιὰ ὅλους τοὺς πελάτες.
Αὐτὸς ὁ βάρτης μοναχά
πὺ ἄλλος δὲν τοῦ βγαίνει,
γνωρίζει πῶς νὰ ῥχαριετᾶ
καὶ πῶς νὰ εὐκολένη.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ή έν τη κεντρικότερα θέσει της πόλεως (ὁδὸς Δικαστηρίων μεταξύ Νομαρχίας και οίκιας Δημάρχου) τριώροφος και εύρύχωρος οίκία των άδελφών Λευκόκοιλο, αποδίδουσα νυν ενοίκιον 140 δραχμάς κατά μήνα.

Ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΥΛΙΚΟΣ ειδοποιεί ότι παρέλαβεν εσχάτως εξ Ευρώπης ω-καλώματα γυναικεία φάρμακα μάλλινα και μεταξωτά. Τεράσματα φάντε-να και μεταξωτά. Παραδοσι-μα και ενδύματα εσθής.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ (ΖΙΖΑΝΙΟΥ)